

MÁJUS - 2. elmélkedés

BENNEM TALÁLJATOK BÉKÉT

Szentírási idézet: Ef 6,10-18

„Végezetül pedig: erősödjetek meg az Úrban és az ő hathatós erejében! Öltsetek fel Isten fegyverzetét, hogy megállhassatok az ördög cselvetéseivel szemben! Mert nem a vér és a test ellen kell küzdenünk, hanem a fejedelemségek ellen, a hatalmasságok ellen, a sötétség világának kormányzói ellen, a gonoszoknak az ég magasságaiban lévő szellemei ellen. Vegyétek fel tehát Isten fegyverzetét, hogy ellenállhassatok a gonosz napon, s megállhassatok, mert mindent megtettetek. Úgy álljatok tehát, hogy derekatokat övezzétek fel igazságossággal, s öltsetek magatokra a megigazulás vértjét! Lábatok saruja legyen a béke evangéliumának hirdetésére való készség. Mindezekhez vegyétek a hit pajzsát, amellyel kiolthatjátok a gonosz minden tüzes nyilát. Vegyétek fel az üdvösség sisakját is, és a Lélek kardját, vagyis az Isten ígését. Mindenkor esedeztetek a Lélekben, minden imádságban és könyörgésben, s őbenne virrasszatok teljes állhatatossággal könyörögve az összes szentért”

Bevezető ima: Imádsághoz készülődök, Uram. Szeretném ezt az időt neked szentelni, a Te dicsőségedre, szolgálatodra és tiszteletedre. Áldd meg erőfeszítéseimet, add, hogy személyesen találkozzak veled.

Kérés: Uram, segíts jobban használnom a lelki fegyvereket, amelyekkel szolgálhatlak Téged.

Elmélkedés: „Sarunak meg a készséget viseljétek a békesség evangéliumának hirdetésére” A békesség evangéliuma, melyről Pál apostol ír, nem a saját kényelmünket szolgáló békét (nyugalmat) jelenti. Ez az Istenre hagyatkozás békessége. Csak lépésről-lépésre lehet növekedni benne a Szentlélek segítségével, sok erőteljes ima által. Az Isten helyes megismerésével, az élettapasztalattal és a megköthetőségeinktől való fokozatos szabadulással növekedhetünk ebben a lelki békében. „Szerezd meg a belső békét, és rengetegen fogják megtalálni az üdvösségüket melletted” – mondta Szárovi Szent Szerafim. Ez a mondat a szent személyes tapasztalatáról tesz tanúságot, és ezt sok más szent is megerősíti. A valódi, lelki béke nem választható el a szeretet gyakorlásától, és a másik ember szenvedése iránti igazi érzékenységtől, a hiteles együttérzéstől. E kettő kölcsönösen hat egymásra: a szeretetben való növekedés növeli bennünk a békességet – a békességben való növekedés pedig alkalmasabbá tesz arra, hogy szeressünk másokat.

„Öltsetek fel az Isten fegyverzetét, hogy a gonosz napon ellenállhassatok, és mindent legyőzve megtarthassátok állásaitokat.” A keresztény élet küzdelem, szüntelen harc a gonosz ellen. „Nem annyira a vér és test ellen kell küzdenünk, hanem a fejedelemségek és hatalmasságok, ennek a sötét világnak a kormányzói és az égi magasságok gonosz szellemei ellen.” „Háború nélkül nincs béke” – mondta Sziénai Szent Katalin. Harc nélkül nincs győzelem. Ez az útja megtisztulásunknak, lelki növekedésünknek, így tanuljuk meg megismerni a gyengeségünket önmagunkban, és Istent az Ő végtelen irgalmában. Igaz, hogy a keresztény ember küzdelme sokszor igen kemény, de soha nem az a reménytelen harc, amelyben valaki magányosan és vakon verekszik, és fogalma sincs, hogy mi lesz az összecsapás végső kimenetele. Mi azzal a feltétlen bizonyossággal harcolhatunk, hogy a győzelmet már megszerezték, hiszen az Úr feltámadt. Nem a saját erőnkől harcolunk, hanem az Istenével, aki ezt mondja: „Elég neked az én kegyelemem. Mert az erő a gyöngeségben nyilvánul meg a maga teljességében” (2Kor 12,9). Ez a bizonyosság az, ami az Istenre hagyatkozó békességünk forrása.

„Legyetek éberek!” A hívő a leghevesebb csatában is igyekszik megőrizni a szíve békéjét: az Istenbe vetett feltétlen bizalmát – hogy ezáltal a Seregek Ura harcolhasson benne és vele együtt. Jól tudván ezt a gonosz lélek, éppen ezért gyakran direkt támadást indít belső békességünk: Istenbe vetett bizalmunk ellen. Jó, ha előre tudjuk, és felkészülünk erre. A küzdelem sokszor épp abban áll: megőrizni a szív békéjét az ellenségtől, aki megpróbálja elragadni tőlünk. Fontos ezt szem előtt tartanunk, mert könnyen eltéveszthetjük, hol is kell harcolnunk, és rossz irányba csoportosítjuk erőinket. Azt gondolhatjuk például – a gonosz megtévesztése miatt –, hogy le kell győznünk minden hibánkat: soha nem eshetünk kísértésbe, nem lehet semmiféle gyengeségünk vagy hiányosságunk. Így, hibásan gondolkodva, elkerülhetetlenül el fogjuk veszíteni belső békénket. Tudnunk kell megkülönböztetni: Isten biztosan nem követeli tőlünk, hogy soha ne essünk el, hiszen ő tudja jól, milyen az alkatunk, tudja, hogy a porból származunk. (Forrás: Jacques Philippe: *Keresd a békét és járj a nyomában*)

Beszélgetés Krisztussal: Jézusom, köszönöm neked, hogy ma is fontos dolgokra tanítasz arról, hogyan élhetek szorosabb szövetségben veled. Küldd el Szentlelkedet, hogy világosságot adjon szívembe és értelmembe, és segítsen a lelki békesség mélyebb megértésében. Uram, segíts kegyelmeddel, hogy meg tudjak szabadulni attól a kísértéstől,

hogy hibátlannak akarom látni magamat. Segíts, hogy megértsem: a lelki békém feltétele nem a hibátlanság, hanem szívem nyitottsága mások megsegítésére. Ez a kapu ahhoz, hogy Isten bennem éljen, és az Ő békéje átjárjon engem.

Elhatározás: Igyekszem felismerni a gonosz támadásait, amikor el akarja terelni a figyelmemet arról, hogy Istenre figyeljek, és Neki engedelmeskedjek. Nem engedem, hogy ezzel elbitorolja lelkem békéjét!